

La fira de les vanitats

William Thackeray

Un assolellat matí del mes de juny de la primera dècada del segle actual, arribà davant la portalada reixada del col·legi per a senyoretas de Chiswick Mall, que dirigeix la senyoreta Pinkerton, un carruatge familiar, arrossegat, a quatre milles per hora, per un tronc de ferrenys i llustrosos cavalls guarnits amb arnesos brunyits i lluents, el qual era guiat per un cotxer gras, cofat amb una perruca i un capell de tres puntes. El lacai negre, que seia al pescant a frec del gras cotxer, estirà les cames garrelles tan bon punt el vehicle s'aturà davant la brillant placa de bronze on figurava el nom de la senyoreta Pinkerton, i quan tocà la campaneta, més d'una vintena de caparrons aparegueren a les estretes finestres del vell edifici de rajols. No solament això: un observador perspicaç hauria pogut reconèixer el nassiró vermell de la bonassa senyoreta Jemima Pinkerton, que apuntava entre els testos de geranis que hi havia a la finestra de la seva cambra.

THACKERAY, William. *La fira de les vanitats*. Barcelona: Edicions 62, 1984.
Traducido por Jordi Arbonès